

ДЕСЕТ ПРАВИЛА У САОБРАЋАЈУ

едукативна представа за дјецу

1. Гдје се играмо?

Дјеца не играју на коловозу, тротоару, већ на мјестима предвиђеним за игру (паркови, игралишта...)

2. Шта је чије?

Пјешаци се крећу по тротоару, бициклисти по бициклическој стази, а аутомобили по коловозу.

3. Како се крећемо тротоаром?

Пјешаци се крећу тротоаром што даље од коловоза. Никад ивицом тротоара.

4. Како обилазимо препреку на тротоару?

Препреке се обилазе што даље од коловоза, опасно је брзо и непажљиво силазити на коловоз.

5. Како се крећемо путем без тротоара?

Кретати се површинама поред пута, ако их нема ићи лијевом ивицом пута, никако у смјеру кретања возила.

6. Прелазак коловоза надземним и подземним пешачким стазама?

Шта је пасарела, а шта тунел?

6. Прелазак улице у правцу на пјешачком прелазу са семафором?

Шта је зелени чико?

7. Прелазак улице без семафора (са или без зебре).

На зебри не треба трчати, застајкивати или се играти. Опасно је трчати укосо поред зебре.

БЕЗБИЈЕДНИ КОД:

СТАНИ

ГЛЕДАЈ ЛИЈЕВО- ДЕСНО – ЛИЈЕВО

ОСЛУШНИ

РАЗМИСЛИ – ОДЛУЧИ

КРЕНИ

8. Прелазак улице на семафоризованој раскрсници.

Кад се појави зелено за пјешаке осматрајте возила која се крећу.

10. Шта ако нисте сигурни?

Замолите за помоћ.

МИРНА СЈЕДИ У СОБИ ЗАВРШАВА ЗАДАТАК. МИЛАН, ЊЕН МЛАЋИ БРАТ ЈЕ ДОЗИВА.

МИЛАН (офф): Мирна, Мирна!

МИРНА: Молим!

Улази Милан.

МИЛАН: Јес'готова?

МИРНА: Још мало.

МИЛАН: Кад ћемо да се играмо? Јеси ли урадила домаћи?

МИРНА: За минуто, па ћемо на игралиште.

МИЛАН: Ја сам мислио да се играмо у стану.

МИРНА: Што, па лијеп је дан.

МИЛАН: Плашим се.

МИРНА: Чега се плашиш? Живимо у граду, вукова нема а зле виле и вјештице не постоје.

МИЛАН: Плашим се саобраћаја.

МИРНА: Милане, ти си прави Плашљивко. Саобраћај није баук, само ако знаш како да се понашаш.

МИЛАН: Ти као знаш?

МИРНА: Долазио је чика саобраћајац у школу и све нам објаснио.

МИЛАН: И не плашиш се оних аутомобила, камиона. Од те силне гужеве не знам ни гдје да се играм!? Најбезбједније је да останем у кући.

МИРНА: Нећемо да се играмо на улици.

МИЛАН: А на тротоару?

МИРНА: Тротоар је за ходање, не за игру. Замисли да нам лопта оде на улицу, ти какав си, отрчао би по њу и заборавио би на аутомобиле.

МИЛАН: Рекао сам ти ја да је најбоље да останемо у кући.

МИРНА: Играћемо се на игралишту. У парку постоје мјеста предвиђена за игру. Идемо?

МИЛАН : Може.

УЛИЦА, ЧУЈЕ СЕ ЗВУК АУТОМОБИЛА. МИЛАН СТОЈИ КАО УКОПАН, МИРНА ГА ВУЧЕ ЗА РУКУ.

МИРНА: 'Ајде, шта си стао!

МИЛАН: Плашим се.

МИРНА: Не буди блесав, и ми смо учесници у саобраћају.

МИЛАН: Ја не желим да учествујем!

МИРНА: Мораш, ти си сада пјешак.

МИЛАН: Нећу да будем пјешак, хоћу да будем у стану.

МИРНА: Прво мораш да научиш шта је чије. Пјешаци се крећу по тротоару, бициклисти по бицикличкој стази, а аутомобили по коловозу. Шта си ти, Милане?

МИЛАН: И сама си рекла да сам плашљивко.

МИРНА: Јеси, али ти си сада пјешак.

МИЛАН: Стварно?

МИРНА: А куда се крећу пјешаци?

МИЛАН: По тротоару?

МИРНА: Знаш ли како?

МИЛАН: Зар не могу само да се шећем?

МИРНА: Пјешаци се крећу тротоаром што даље од коловоза.

МИЛАН: Већ други пут помињеш тај коловоз. Шта ти је то?

МИРНА: Улица по којој се крећу аутомобили.

МИЛАН: А пјешаци се крећу тротоаром.

МИРНА: ДА, и то никад ивицом тротоара, јер можеш да сиђеш на улицу, а да те аутоомобил не види. Идемо!

МИЛАН: Мирна!

МИРНА: Шта је сад?

МИЛАН: Плашим се. Ухвати ме за руку.

МИЛАН ХВАТА МИРНУ ЗА РУКУ.

МИРНА: Не са те стране, иди према згради да будеш што даље од коловоза. И кад шећеш са мамом и татом, нека увијек они буду ближе улици, а не ти.

МИРНА И МИЛАН ШЕТАЈУ ТРОТОАРОМ. СТАЈУ.

МИЛАН: И шта ћемо сад?

МИРНА: Види га што се паркирао!

МИЛАН: Сиђимо брзо на улицу.

МИРНА: Проћићемо с друге стране аутомобила. Препреке на тротоару се обилазе што даље од коловоза.

МИЛАН: Ал' ми ћемо брзом брзином. Зачас претрчимо.

МИРНА: Опасно је брзо и непажљиво силазити на коловоз, јер ти не видиш аутомобиле, а и возачи не виде тебе.

МИЛАН: Мирна, а шта ако нема тротоара? Шта онда?

МИРНА: Онда идеш по зеленим површинама поред пута.

МИЛАН: А ако нема ни тих површина?

МИРНА: У том случају идеш лијевом страном коловоза. Знаш ли ти уопште која је десна, а која лијева страна.

МИЛАН: Нисам ни ја толико глуп: Ово је десна рука, а ово лијева.

А што идемо лијевом ивицом коловоза, што не десном?

МИРНА: Ако идеш у смјеру кретања аутомобила, не видиш их када ти долазе иза леђа.

МИЛАН И МИРНА ЗАСТАЈУ.

МИЛАН: И шта сад?

МИРНА: Како шта сад? Прећи ћемо улицу.

МИЛАН: Куд да је пређем?

МИРНА: Јеси ли ти икад чуо за зебру?

МИЛАН: Зебра је животиња која живи у Африци.

МИРНА: Хало Милане, зебра - пјешачки прелаз!

МИЛАН: Ено једне зебре тамо! Хајде да је уловимо!

**МИРНА: Чекај! На зебри не треба трчати, застајкивати или се играти.
Опасно је трчати и укосо поред зебре.**

МИЛАН: Како онда да пређем улицу?

МИРНА: Мораш да научиш безбједносни код.

МИЛАН: То је нека шифра? Баш је узбудљиво ко на филму ! Како гласи?

**МИРНА: СТАНИ, ГЛЕДАЈ ЛИЈЕВО - ДЕСНО – ЛИЈЕВО, ОСЛУШНИ,
РАЗМИСЛИ – ОДЛУЧИ! Понови!**

**МИЛАН: СТАНИ, ГЛЕДАЈ ЛИЈЕВО - ДЕСНО – ЛИЈЕВО, ОСЛУШНИ,
РАЗМИСЛИ – ОДЛУЧИ! Понови!**

МИРНА: Понови није код, теби сам рекла да поновиш!

МИЛАН: А ја знам да прелазим улицу гдје има семафор. Прелази се кад се упали зелени чико!

МИРНА: Црвено је стоп, жуто да се припремиш, а зелено да кренеш.

МИЛАН: А ако нема ни семафора, ни зебре? Шта онда?

МИРНА: Да ли си ти чуо за пасарелу?

МИЛАН: Је л то неки колач?

МИРНА: То ти је надземни пролаз за пјешаке. Увијек иди преко пасареле, никад немој да претрчаваш улицу испод ње, јер возачи то не очекују и не могу брзо да закоче.

МИЛАН: Још ћеш ми рећи да има и подземни пролаз.

МИРНА: Постоји, он се зове тунел!

МИЛАН: К'о онда кда смо ишли на море?

МИРНА: Ово је тунел за пјешаке, не за аутомобиле.

МИЛАН: А шта ако ја стојим на великој раскрсници, а возила се крећу око мене, и упали се зелени чико, а ја се и даље плашим да пређем улицу?

МИРНА: Онда гледаш у ком се смјеру крећу возила и пазиш да не излетиш испред њега.

МИЛАН: А шта ако се и даље'плашим, страшно се плашим, да ми дође да се упишким, како онда да пређем улицу?

МИРНА: Замоли неку старију особу да те преведе. Дај ми руку!

Стигли смо до парка! Сад можемо безбједно да се играмо!

МИЛАН: Мирна, ти си много паметна. Јесте л' то све учили у школи?

МИРНА: И ти ћеш научити како да се понашаш у саобраћају, и онда нећеш више бити плашљивко већ пажљивко.